

เทศน์เช้า วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ วันนี้วันพระ วันพระ วันโกนเป็นวันทำบุญกุศลของชาวพุทธ ถ้าชาวพุทธที่มีสติปัญญา ถ้าชาวพุทธ ชาวพุทธของเราพุทธที่ทะเบียนบ้าน

ต้องไปประเทศอื่นนะ ไปประเทศพม่าเขาจะมีตู้บริจาค เงินเขาเก็บสะสมบริจาคไว้ล้านตู้เลย ไม่มีใครไปแตะ นั่นไง เพราะอะไร เพราะวัฒนธรรมของเขา เขาเข้าถึงของเขา

มีเวลาคนไปทำธุรกิจที่พม่า พม่านิมนต์พระมาบ้านนะ จะไปงานอะไรเรียบง่าย ไม่เจ้าขุนมูลนาย ถ้าเป็นเจ้าขุนมูลนายนี้ขุนนาง พระขุนนางๆ ไร พระขุนนางต้องเป็นแบบเลอเลิศ

แต่ถ้าเป็นวันพระๆ พระเป็นผู้ประเสริฐ ประเสริฐมาจากไหน ประเสริฐมาจากในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประเสริฐมาจากหัวใจของครูบาอาจารย์ของเรา

เวลาครูบาอาจารย์ของเราเวลาท่านประพฤติปฏิบัติมานะ ท่านเห็นคุณค่าของหัวใจนี้ยิ่งใหญ่ ถ้าคุณค่าของหัวใจยิ่งใหญ่ สิ่งที่จะลึกถึงกัน สิ่งที่ทำคุณงามความดีถึงกัน เห็นไหม วันพระๆ ถ้าเป็นพระบ้าน วันนี้วันต้องทำพิธีกรรม ต้องถวายทาน ต้องขอศีล มากมายมหาศาล นั่นนะศาสนพิธี ศาสนพิธี ถ้ามีศาสนพิธีต่างๆ มันก็มาบังโอกาสที่เราจะประพฤติปฏิบัติ

เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านกันไว้ ท่านกันไว้ให้เรียบง่าย พอเรียบง่ายขึ้นมา เวลา ๒๔ ชั่วโมงให้ประพฤติปฏิบัติ เวลาอยู่บ้านอยู่เรือนของเรา เราแสวงหา เราอยากจะมีเวลาของเราเพื่อประพฤติปฏิบัติ

เพราะเราฟังธรรมๆ ไร ฟังธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสวยวิมุตติสุขๆ อยู่ในป่าในเขาของท่าน ท่านมีความสุขของท่าน หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติมา ท่านอยู่ในความสงบสัจ ท่านมีความสุขความสงบในใจของท่าน เราก็อยากมีความสุขความ

สงบในใจของเราเหมือนกัน ถ้าเราอยากจะมีหัวใจของเราที่มีความสุขมีความสุขสงบอย่างนั้น เราก็พยายามจะหาเวลามาประพฤติปฏิบัติ

เวลาประพฤติปฏิบัติที่วัดๆ เวลาไปแล้ว ไปคราวนี้จะได้สมาธิ ไปคราวนี้จะมีสติปัญญา ไปคราวนี้เราจะเกิดภาวนามยปัญญา เวลามาถึงวัดแล้วล้มลุกคลุกคลานไม่ได้อะไรเลย กิเลสมันหลอกมันปลิ้นมันปล้อนไปตลอด เห็นไหม เวลากิเลสหลอกมันปลิ้นมันปล้อนไปนั้นนะกิเลสทั้งนั้นนะ

เวลาชาวพุทธ วันนี้วันพระ วันพระไปวัดไปวาเขาต้องถวายทาน สิ่งที่เขาถวายทาน ถวายสังฆะจะได้บุญมากมายมหาศาล ถวายทานเสร็จแล้วขอศีล ขอศีลแล้วต้องอาราธนาธรรมใจกลับไปแล้วตื่นขึ้นมามันยังไม่ได้ภาวนาเลย

เวลาครูบาอาจารย์เราท่านกันเวลาไว้ให้ ให้ไปวัดไปวา ให้เวลา ๒๔ ชั่วโมงได้ประพฤติปฏิบัติไป เวลาประพฤติปฏิบัติเข้าทางจงกรม นั่งสมาธิภาวนาขึ้นมามันเบื่อหน่ายไป

มีพระเคยมาอยู่กับเรานะ เขาบอกมาอยู่กับหลวงพ่อดีทุกอย่างเลย เสียอย่างเดียว เวลามันเหลือเฟือ

นี่ไง คำว่า “เวลาเหลือเฟือ” แสดงว่าเขาไม่ได้ประพฤติปฏิบัติไป วันวันหนึ่งมันมีเวลามากมายมหาศาล แต่เวลาทางโลกเขาเรียกร้องหาเวล่ำเวลาของเขา เขาไม่มีเวลาหยุดเลย เขาตรากตรำทำงานทำหน้าที่ของเขา เครียด ตึงเครียดไปหมด เวลาไปวัดไปวาขึ้นมาเราก็คาดว่ามันจะสงบ มันจะสงบ มันจะมีสติปัญญาขึ้นมา เวลาไปถึงวัด ใจก็เลิ่ลตัวเก่านั้นนะ

มีคนมากมาย เวลาเขาบอกว่าเขาอยากจะทำสมาธิจากคนๆ ใจ เวลาเลิกเร้นจากคนไป เวลาอยู่ในสังคม สังคมบีบคั้นขึ้นมาแต่ความทุกข์ความยากทั้งนั้น อยากจะสงบสงัดไป อยู่คนเดียวขึ้นมาไปคิดห้วงเขาเอง ไปอยู่ไม่ได้หรอก ต้องวิ่งกลับไปหาเขา มนุษย์เป็นสัตว์สังคม สัตว์สังคมมันกลัวของมันไง มันต้องอยู่ในสังคมนั้น มันต้องอยู่ในสังคม

เวลาสังคมเอารัดเอาเปรียบขึ้นมา เราก็ทุกข์เราก็ยากของเรา เวลาเราทุกข์เรายากขึ้นมา เขาให้มีศีล ๕ ศีล ๕ ถ้ามีศีล ๕ ขึ้นมา กฎหมายมันมาที่หลังเลยละ

ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา ธรรมและวินัยของชาวพุทธๆ ธรรมและวินัยให้เรามีศีล ๕ ถ้ามีศีล ๕ ขึ้นมา ไม่ทำร้ายใครทั้งสิ้นนะ ปาณาติปาตา ต้องห้ามทำลาย ห้ามฆ่าสัตว์ เราไม่พูดให้ใครเจ็บช้ำน้ำใจทั้งสิ้น เราไม่ปลิ้นปล้อนใครทั้งสิ้น เราไม่หลอกลวงใครทั้งสิ้น

ไม่ลักทรัพย์ เจ้าของเขาไม่ให้ก็ไม่แตะแล้ว อย่าว่าแต่ลักเลย มีของมีค่าอยู่ ถ้ามีเจ้าของอยู่ เราไม่สัมผัสเลย แต่ถ้าไปวัดไปวา ไปวัดไปวาเขาต้องให้เก็บไว้ เก็บไว้เพื่อหาเจ้าของ ถ้าเจ้าของเขาไม่มาขึ้นมาแล้วให้เป็นกองกลาง ให้เป็นของของสงฆ์กันไป

กาเมสุมิจจาจาร เด็กวัยรุ่นจะบอกเลย บอกว่าเป็นสิทธิของเราๆ

ไม่ใช่ เราเกิดมาจากพ่อจากแม่ มันต้องได้รับอนุญาตจากพ่อจากแม่ ต้องมีการขออนุญาต ต้องมีการให้เกียรติกับพ่อกับแม่

วัยรุ่น วัยรุ่นบอกสิทธิของเราๆ

สิทธิอะไรของมึง ไม่มีพ่อแม่ มึงมีชีวิตนี้มาหรือ แล้วมีชีวิตมา มึงทำให้เจ็บช้ำน้ำใจพ่อแม่ มึง มึงคิดอะไรได้บ้าง นี่ไง กาเมสุมิจจาจาร

ถ้าของมีนเมา เราไม่แตะต้อง ไม่ต้องการสิ่งใดทั้งสิ้น

แล้วมูสา เวลามูสา มูสานี้สำคัญมาก เวลาโกหกตัวเอง ไม่ต้องโกหกใครหรอก โกหกตัวเองตลอด จะทำไฉนนั้น จะทำไฉนนี้ จะเป็นคนดีนะ จะประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่ได้ทำสักอย่าง โกหกไปวันๆ ผิดวันประกันพรุ่งไป

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด เวลามันจะพลัดพรากไป ตอนนั้นมันถึงเสียตายเวลาของเราไง เวลาที่มีศีล ๕ เวลาพัฒนาขึ้นไปเป็นศีล ๘ ศีล ๘ ไม่กินข้าวเย็น ไม่นอนในที่สูง ไม่ฟังเพลง ไม่ดูหนังดูละคร เพื่อความเป็นพรหมจรรย์ๆ ถ้ามันพัฒนาขึ้นไป พอพัฒนาขึ้นไป ถ้ามันสงบจริง ถ้ามันเป็นศีล ๕ ได้จริงไหม

หลวงตาท่านบอกมีแต่ศุญย์ เวลาขอศีล ขยับกันเป็นขอศีลไปทุกทีเลย แล้วไม่มีศีลในใจของตนเลย ถ้ามีในใจของตนนะ ใจมันจะสงบ ใจมันตั้งมั่นของมัน

ศีลคือความปกติของใจ ถ้าใจมันปกติขึ้นมา ถือศีล ๘ ศีล ๘ วันพระ วันโกนเขาถือศีล ๘ ของเขา ถ้าถือศีล ๘ ของเขา ไม่ฟังเพลง ไม่ดูการละเล่นฟ้อนรำ เราไม่ฟังเพลง ไม่ดูการละเล่น ฟ้อนรำ แล้วเวลาก็มาเถียงกันไง เดินไปได้ยินเสียงเพลง มันจะขาดศีล ศีลจะขาดไหม จะขาดไหม

นั่นเป็นเรื่องของสังคม เรื่องของเขา เวลาจะพัฒนาขึ้น เราก็เอาสิ่งนี้มาโต้มาแย้งกันว่า ของใครจะดีกว่าใคร ของใครจะดีกว่าใคร

เวลาหลวงตาท่านสอนไง เราจะไปที่ไหนก็แล้ว ที่ไหนที่เขาเป็นเสี้ยนเป็นหนาม เราหลบ เราหลีกเลี่ยงไป เราหลบเราหลีกเลี่ยงไป เราอย่าไปได้แย้ง

เราไปได้แย้ง เสี้ยนหนามเวลาเราเข้าไปแล้วมันตำเท้า ตำเท้า ไปนั่งที่ไหนเสี้ยนหนามมัน ก็ยอกหัวใจเราตลอดไปไง นี่ไง พอไปไหนก็คนโน้นดิอันนี้ คนนั้นดิอย่างนั้นๆ แล้วมันก็ฝังใจไปไง นี่เสี้ยนหนามมันตำใจ

พอเสี้ยนหนามมันตำใจ เราหลบหลีกเลี่ยงไปไม่ให้เสี้ยนหนามมันตำหัวใจของเรา ไม่ให้อะไร มันเข้ามาตำในใจนี้ เราจะหลบจะหลีกเลี่ยงของเราโดยธรรมชาติของเรา หลบหลีกเลี่ยงด้วยสติ ด้วยปัญญาของเรา ถ้าถือพรหมจรรย์ๆ ไร พรหมจรรย์ก็เพื่อหัวใจดวงนี้ใช่ไหม

วันนี้วันพระๆ วันพระผู้ประเสริฐ ประเสริฐที่ไหน ไปวัดไปวา ไปวัดไปวานะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับใคร ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา

ภิกษุ ภิกษุณีก็ยังคงเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เคารพธรรมและวินัยขององค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภิกษุก็มีศีล ๒๒๗ ครอบคลุมเหมือนกัน ภิกษุก็ต้องมีสิ่งที่ควบคุม

เราก็เหมือนกัน เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นเจ้าของบริษัท ๔ ธรรมและวินัยเป็นผู้ควบคุมเรา เป็นพันธกรรมที่ให้ทุกคนแสวงหาคุณงามความดีในใจของตน แล้วแสวงหาคุณงามความดีใน ใจของตน เห็นไหม

เรามีคุณค่า คุณค่าเพราะเรายังมีสามัญสำนึก คนที่ประสบอุบัติเหตุ อารมณ์ชั่ววูบทำ ร้ายไปติดคุกมหาดศาลเลย เวลาประมาทเล่นเล่ทำให้ชีวิตนี้เสียหายไป

แต่เรายังมีสติ เห็นไหม เรามีศาสนาประจำในใจของเรา ถ้าเรามีศาสนาประจำในหัวใจของเรา เราชวนขวายเป็นของเรา ขวนขวายเพื่อหัวใจดวงนี้ ขวนขวายเพื่อคุณค่าไง มันจะมีคุณค่าขึ้นมาทันทีเลย ไม่ใช่ทิ้งๆ ขว้างๆ

หัวใจของเราใครไปทิ้งมัน ใครไปทิ้งได้ ใครจะควักหัวใจเราทิ้งไป ก็ไปโรงพยาบาลผ่าตัด เปลี่ยนหัวใจไป ผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจนั้นมันก็แค่ธาตุขันธ์เท่านั้นเอง แต่หัวใจของเรา หัวใจมันมาได้อย่างไร

หัวใจมันมีขึ้นมาได้ มีเจตนาที่ดี มีสัมมาทิฐิที่ดี ความคิดที่ดี นี่ไง มันมาจากใจๆ ใจ ถ้ามาจากใจ เราชวนขวายเป็นของเรา นี่ไง เราจะดูแลหัวใจของเรา หัวใจของเราๆ เราจะดูแลมันไง เวลาดูแล ดูแลด้วยสติ ด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา ถ้ามีสติ มีสมาธิ มีปัญญาขึ้นมา ของที่แสวงหามา แสวงหามาเพื่อใจดวงนี้ บุญกุศลเพื่อใจดวงนี้ไง

ร่างกายนี้มันต้องการปัจจัยเครื่องอาศัย อาหารที่ดำรงชีพไว้ ดำรงชีพแล้วทุกข์ๆ ยากๆ ปีบคั้นใจ แต่ถ้าเรามีสติมีปัญญา เราไม่ทิ้งๆ ขว้างๆ มัน เราไม่ทิ้งๆ ขว้างๆ หัวใจดวงที่มันทุกข์ มันยากนี่ไง เราแสวงหา เราทำคุณงามความดีของเรา

เวลาทำหน้าที่การงานเสร็จแล้วนะ หลวงปู่ฉันสอนไว้ อย่าหายใจทิ้งเปล่าๆ ใจ อาณาปณาสติ การกำหนดลมหายใจเข้าและลมหายใจออกที่มีสติสัมปชัญญะนั่นนะ นั่นนะรักษาหัวใจ รักษาหัวใจเพราะอะไร เพราะจิตมันกำหนดอาณาปณาสติ เพราะเรามีเจตนา เจตนามันเกิดจากจิต สติปัญญาเกิดจากจิต ทุกอย่างเกิดจากจิตทั้งสิ้น มันมาจากหัวใจเราทั้งสิ้น

แต่เวลากิเลสมันครอบมันงำ ทุกอย่างความรู้สึกนึกคิดก็เกิดจากจิตทั้งสิ้น แต่มันไม่รู้จักจิตของมัน มันทิ้งๆ ขว้างๆ ไปเห็นข่าวของเงินทองยศถาบรรดาศักดิ์เป็นสิ่งที่มันมีคุณค่าไหม มันหลอกขึ้นมาว่าทำสิ่งนั้นแล้วจะประสบความสำเร็จ จะมีความสุข มีความสมหวังทั้งสิ้นไง ใ้หนั้นมันเป็นปัจจัยเครื่องอาศัยเพื่อให้ร่างกายนี้เพื่อการเลี้ยงชีพไว้

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เพราะมีบุญกุศลขึ้นมาเราถึงได้เกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์ขึ้นมา เกิดในประเทศไทยที่มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ถ้าศาสนาประจำ

ชาติหล่อหลอมศาสนาในประเทศไทยร่มเย็นเป็นสุข ประเทศไทยมีความระลึกถึงกัน มีการ
คุ้มครองดูแลต่อกัน

แต่ในสังคมทุกสังคมมีคนดีและคนชั่ว เวลาคนชั่วขึ้นมามันก็มาแสวงหา มาเอารัดเอา
เปรียบของเขา ใช้นั่นมันก็เรื่องเขาหาบเอาบาปเอากรรมของเขาเข้ามาในใจของเขา คนที่มี
สติปัญญาขึ้นมาเขาทำประโยชน์เพื่อชาติ เพื่อโลก ทำเพื่อประโยชน์เพื่อสังคม แสวงหาแหล่งน้ำ
แสวงหาความร่มเย็นเป็นสุขเพื่อสังคมนะ ทำที่พักที่อาศัยเพื่อสังคม นี่สิ่งที่แสวงหาบุญกุศลกัน

เวลาไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เทวดามีอยู่จริงหรือไม่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า เธออย่าถามเลยเทวดามีอยู่หรือไม่อยู่ เทวดา
เหตุที่จะให้เกิดเทวดาเรายังรู้เลย เหตุให้เกิดเป็นเทวดา ที่เราทำบุญกุศล ที่เราทำ
สาธารณประโยชน์นี้ไง เราทำให้เขาได้พึ่งพาความร่มเย็นเป็นสุขจากการกระทำของเรา จาก
น้ำพักน้ำแรงของเรา

นี่เหตุที่มันจะเกิดคุณงามความดีนี้ นี่คือการรักษาหัวใจๆ ที่ว่าหัวใจที่มันโยนทิ้งไป ไม่
เคยดูแลมัน ถ้าเราจะดูแลมัน เราดูแลหัวใจด้วยอย่างนี้

หน้าที่การงานต้องทำนะ เกิดมาเป็นคนเขาวัดกันที่ผลงาน คนที่ผลงาน ผลงานทางโลก
ขยันหมั่นเพียรก็เป็นผลงานอันหนึ่ง แต่ถ้าเป็นผลงานทางธรรมนะ เฮ้ย! พ่อแม่อยู่ในบ้านมัน
ดูแลหรือเปลววะ พ่อแม่เขา ญาติพี่น้องของเขาตกทุกข์ได้ยาก ญาติเขาไม่ทิ้งกันนะ ญาติเขา
เขาดูแลนะ เขามีญาติ เขามีพี่น้องนะ เดี่ยวพี่น้องเขามาช่วยเหลือเขาไป นี่ไง คุณงามความดี
ทางธรรม

คุณงามความดีทางธรรม ถ้ามันมีคุณงามความดีทางธรรม มันมีความกตัญญูกตเวที มี
ความรู้สึกนึกคิด มีความรับรู้ในญาติ ในวงศ์ตระกูลของเรา นี่ไง คุณงามความดีทางธรรมๆ แล้ว
ทางธรรมขึ้นมาแล้ว ถ้าเขามีสติปัญญาของเขา เขารักษาของเขา รักษาของเขาขึ้นมา แล้วถ้า
เขาละเลยดลิกซึ่งไป เขารักษาหัวใจของเขา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับบริษัท ๔ ไง อุบาสก อุบาสิกาไง เราเป็นเจ้าของศาสนา เรามีสิทธิเสรีภาพ เรียกร้องสิทธิ เป็นสิทธิๆ เป็นสิทธิแล้วเอ็งทิ้งหัวใจเอ็งไปทำไม จะไปหย่อนบัตร มันไม่หย่อนบัตรลงกล่อง มันเอาบัตรไปทิ้งถึงขยะไง

สิทธิของเรา สิทธิในการเกิด เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนา ศีล สมาธิ ปัญญารักษาหัวใจของตนนะ มันเป็นสิทธิแต่เอ็งไม่ใช้สิทธิ

มันเป็นสิทธิแล้วเอ็งก็เอาสิทธินั้นมาดูแลตัวเองสิ ให้มันเป็นประโยชน์ขึ้นมา ประเดี๋ยวชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด เวลามันหมดสิทธิแล้วค่อยจะมาอยากจะใช้สิทธิ พอหมดสิทธิขึ้นมาละ โอ้โฮ! เดินขบวนเรียกร้องประชาธิปไตยๆ มันจะเลือกตั้ง แต่ถึงเวลาวันเลือกตั้งแม่งไม่ไป

นี่ก็เหมือนกัน ถึงเวลาแล้ว เวลาเราจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมาไง เราทิ้งขว้างหัวใจของเราไป พระพุทธศาสนาสอนที่นี้ไง พระพุทธศาสนาสอนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แล้วคุณงามความดีไม่ใช่วัดกันที่มูลค่า มันวัดกันที่เจตนา วัดกันที่สติปัญญา มีสติปัญญา ไม่ทำความประมาท เล่นเล่น เราไม่เบียดเบียนใครทั้งสิ้น ไม่กระทบกระเทือนใครเลยนะ ไปวัดไปวาไม่กระทบกระเทือนใครเลย มีใครเอาไปก่อน เอาไปเลย ที่เหลือเดี๋ยวฉันเอาเอง เวลาเหลือ เหลือเป็นกองเลยนะ ไอ้ที่มันเอาไปมันได้ไปอันเดียวเท่านั้นนะ เรามีอยู่กองหนึ่ง เพราะเขาเอาไป ใครอยากได้ ไปก่อน นี่มันไม่กระทบกระเทือนกัน เห็นไหม

เราไปวัดไปวาเพื่อประโยชน์กับเรา ถ้าทำคุณงามความดี ความดีมันเกิดอย่างนี้ แล้วเวลาไปนั่งสมาธิขึ้นมาภูมิใจมาก หลับตาไปแล้วพอใจ ไม่มีสิ่งใดมากวนใจเลย แต่ถ้ามันหลับตาไปแล้วนะ ใญ่ญ่ก็ไม่ได้ ใญ่ญ่ก็ไม่ได้ ใญ่ญ่ยังไม่ได้ทำ โอ้โฮ! มันกวนใจมาก นี่ไง กิเลส อวิชชา ปรมาเจตนา สงฺขาร อวิชชา มันเกิดมาพร้อมกัน จิตมันมีอวิชชา มันถึงได้พาเกิดไง

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วันพระ อาทิตยหนึ่งมีหนหนึ่ง เวลาปีหนึ่งเข้าพรรษาบวชหนึ่ง เข้าพรรษาบวชหนึ่งเพื่ออะไร เพื่อให้คนรู้ว่า เพื่อให้มีการกระทำไง นี่มันเป็นสิทธิ แล้วมันใช้สิทธิไหม

เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา หัวใจนี้มีคุณค่า ใช้สิทธิ์ แล้วใช้สิทธิ์เป็นด้วย แล้วใช้สิทธิ์ได้ด้วย แล้วหาหัวใจของตนเจอด้วย แล้วจิตมันสงบด้วย โอ้โฮ! โอ้โฮ!

จิตสงบนะ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์เราไม่ต้องไปสอน ท่านมีคุณธรรมในใจของท่าน ท่านเคารพบูชาในใจของท่าน อยู่ที่สงบสงัดเรียบง่าย

ไอ้ของเราใช้สิทธิ์แต่ไม่เข้าถึงสิทธิของเรา ไม่เข้าถึงใจของเรา เราถึงชวนชวาย ฟังธรรมๆ ตोकย้ำมันๆ ตอกย้ำ ตอกย้ำในหัวใจ หลวงพ่อพูดนี้ใช่หรือไม่ กาลามสูตร อย่าเชื่อ แล้วชวนชวายมีการกระทำขึ้นมา แล้วถ้ามันเป็นจริงขึ้นมาละ สาธุ

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราอยู่ในป่าในเขา เวลากราบพระไถ่ กราบถึงพระด้วย กราบถึงหัวใจ หัวใจนี้กราบ กราบพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

เวลาหลวงตาท่านถึงที่สุดแห่งทุกข์ พระพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไร พระพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไร

พระพุทธเจ้า พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานอยู่ในใจอันเดียวกันนะ เวลากราบพระ กราบพระกราบถึงหัวใจนี้ นี่ใช้สิทธิ์ได้สิทธิสมบูรณ์แบบ ไอ้เราใช้สิทธิ์แล้วโดนโกง มีแต่ผีมันมาลงแทน แล้วเราไม่ได้สิ่งใดเลย เลยไม่ได้สิ่งใดไป

ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ เราทำของเราในวันพระ วันพระเราได้อุทิศส่วนกุศลของเราแล้ว เจ้ากรรมนายเวรๆ คนเกิดมามีเวรมีกรรมใดๆ ทั้งสิ้น เวลาครูบาอาจารย์ท่านให้ศีลให้พระนะ อุทิศส่วนกุศลให้เขา เราชวนชวายทำมาหยาดเหงื่อหยาดน้ำ หยาดเหงื่อของเราทั้งสิ้น พลังของเราทั้งสิ้นที่เราแสวงหามา เราได้ถวายพระ

วันนี้วันพระด้วย แล้วพระเวลาให้พร อุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร เราเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไม่รู้สร้างเวรสร้างกรรมไว้กับใครมามากมายมหาศาล ถ้าเป็นบุญกุศลก็ให้บุญกุศลของเขาไป ถ้าเป็นบาปเป็นกรรมมีอะไรเกี่ยวข้องกันก็ขออภัยต่อกัน อุทิศส่วนกุศลให้รับบุญกุศลอันนี้ไปเพื่อประโยชน์กับเขาๆ

แล้วในปัจจุบันนี้เราจะใช้สิทธิ์ หายใจเข้านี้กพุทธ หายใจออกนี้กโธ หาพุทธะ หาความจริงในใจของเรา เราจะเข้าไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากลางหัวใจนี้ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานกลางหัวใจนี้ให้สมกับความเกิดเป็นมนุษย์ เกิดพบพระพุทธศาสนา เอวัง